

SMÍCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 - Smíchov

ročník 19/číslo 969

17. srpen 2019

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

Dopoledne

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy

Vede Jan Slaviček

Téma úkolu: „Ježíš a lidé v nouzi“

společná píseň č.293 „Další týden vedl nás“

modlitba

studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů

sbírka sobotní školy pro potřeby evangelizace

společná píseň č.112 „V náručí Ježíšově“

modlitba

10,30 – 10,45 hodin

Přestávka

10,45 hodin

Dopolední pobožnost vede Milan Müller

společná píseň č.256 „Spasiteli Jezu drahý“ (v sedě)

Sborová oznámení

společná píseň č.100 „Tvé slovo Bože můj“

modlitba

sbírka vděčnosti pro potřeby sboru

Příběh pro děti*

Píseň, hudební přednes, varhaní hudba*

Čtení z Bible – Kazatel 3,1-8 – Lukáš Gabriš

tichá modlitba

Kázání z Božího slova – Natálie Turková

Téma: „Milha a čas“

chvilke ke ztišení – reprodukováná hudba

společná píseň č.222 „Přijde jednou čas“

modlitba

závěrečná píseň č.283 „Pane, dej požehnání“

bohosluzbyonline.cz

SMÍCHOVSKÉ INTERNETOVÉ RÁDIO

*označené hvězdičkou během prázdninového režimu sboru nemusí v programu být realizováno

Oznámení

-Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor

-Dnes 17.8. slovem z Písma budou sloužit s. Natálie Turková

-Příští sobotu 24.8. kázáním bude sloužit br. Josef Cepel

-V neděli 1.9. dopoledne jste zváni na svatební bohoslužbu
Natálie Turkové a Lukáše Gabriše v našem sbore

-Prosíme myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocni nebo prožívají různé nemilé životní situace.

- Neodkládejte si cenné věci v šatně i ve sboru bez dozoru.

-Prosíme vypínejte a nepoužívejte v sále a na balkoně, určeném pro
bohoslužbu, mobilní telefony a nekonzumujte potraviny.

-Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel

-Další informace a akce naleznete dále ve Zpravodaji

V období 18.-24.8.2019 oslaví narozeniny:

Loudová Barbora (19.8.); Voženílková Věra (19.8.); Charvátová Nad'a (21.8.);
Kapounková Petra (21.8.); Bartlová Jana (24.8.)

všem přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. omlouváme se všem na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

VZKAZY, PODĚKOVÁNÍ, NABÍDKA, ...

Křesťanská škola Eliáš hledá učitele/učitelku mateřské školy.

Jedná se o práci na plný úvazek (což je 30 hodin přímé pedagogické činnosti a 10 hodin na přípravu).

Hledáme člověka, který má rád děti (3 - 6 let), baví ho s nimi pracovat, je kreativní a samostatný.

Potřebujeme, aby tento člověk byl duchovně zaměřený, spolehlivý, měl minimálně středoškolské vzdělání zakončené maturitou a chuť se v pedagogice dále vzdělávat.

Nabízíme přátelský kolektiv, pestrou a smysluplnou práci, možnost vzdělávání a 8 týdnů dovolené.

Životopisy s krátkým motivačním dopisem zasílejte prosím na adresu: reditel@elijas.cz; na této adrese zodpovíme i případné dotazy.

Barbora Klodová manager školy, statutární zástupce

Křesťanská střední škola, základní škola a mateřská škola Eliáš, Praha 4 - Michle

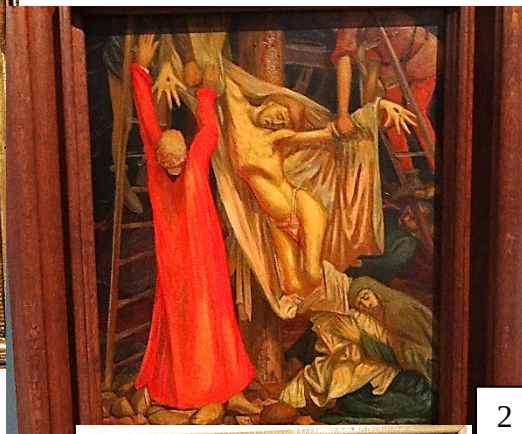
Baarova 360 140 00 Praha 4 - Michle

IČ: 71340904

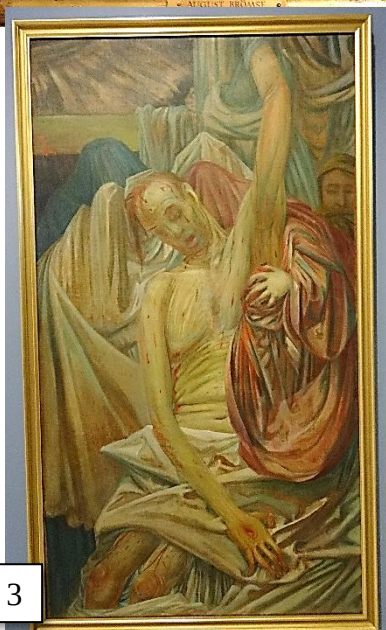
www.elijas.cz; tel. 734 366 214

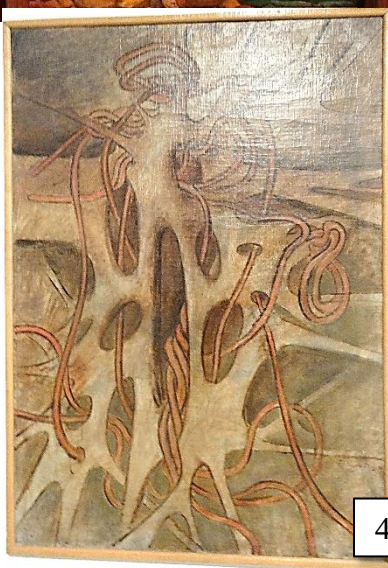
1

2

3

4

EMOCE VÍRA A POKORA.

Kázání Julius Kohút – Praha Smíchov 27.7.2019

Milí bratři, sestry, přátelé, mládeži,

Jistě jste si všimli, že jsem do názvu tohoto uvažování použil tři pojmy. To proto, že je z pohledu na náš, křesťanský život považuji za důležité. Ale každý z těch pojmů by si vyžadoval k výkladu daleko víc času než krátkou úvahu. Nebojte se já dnes nebudu vysvětlovat pojmy, takže délka uvažování snad nepřekročí obvyklou míru. A když trochu jo, pak mi to, prosím promiňte.

Nebudu vykládat pojmy, ale pokusím se najít s vámi průsečík, kde se tyto pojmy, biblicky dostávají do závažného vztahu, a jaké důsledky to pro nás má. Připojil jsem reprodukce čtyř obrazů proto, že začneme „emocemi“ Nebudu je komentovat, abych vás neovlivňoval. Řeknu vám jenom jak je autoři pojmenovali.

1/ První obraz autor nazval: “Kristus na kříži“

2 Druhý, od stejného autora se jmenuje: “Sejmutí z kříže“

3/třetí, od jiného autora se jmenuje “Oplakávání“

4/ čtvrtý od stejného autora je nazván prostě: “Ukřižován

Ty obrazy jsem použil proto, že začneme emocemi. Obrazy jsou umístěny v „Moderní galerii“ a pocházejí z první poloviny 20. století. Jsou to, z pohledu znalců umění, uznávaná díla. Jinak by asi v Galerii nebyli. Procházím kolem nich několikrát denně a přiznávám, že moje emoce v klidu nenechávají, až mi to není příjemné.

Je nám jistě všem jasné, že všichni umělci – hudebníci, básníci, malíři, spisovatelé, herci i ostatní tvůrci a interpreti pracují s emocemi. Ze svými, emocemi, které vkládají do svého díla, ale chtějí také pracovat i s těmi našimi emocemi, chtějí je ovlivnit a také ovlivňují. To tak prostě bylo a je. Patří k našim právům a možnostem, přemýšlet, kterými emocemi autor na nás působí a z čeho ti emoce vycházejí a pokud je to možné, své emoce hlídat a chránit. Nebo jinak – poddávat se jim, nebo se jim vzepřít a nevyhledávat dobrovolně podněty, které působí negativní emoce.

Ptám se vás tedy, a bez nároku, nebo očekávání odpovědi: „Jaké emoce ve vás tyto obrazy vyvolali? A že nějaké vyvolali, to jsem si jist. Ale, anketu dělat nebudu.

Můžeme předpokládat, že tito autoři obrazů, které jsme viděli, něco o Ježíši a jeho ukřižování věděli, ale nevíme odkud, a to je dost důležité, proto že právě tam je zdroj emocí, které do díla vložili. Pokud obraz, dílo, přijímáme jako druh informace, a je i zdrojem podnětů a emocí, jejich původ hraje zásadní roli/. Bible – nebo katolická či jiná tradice?? / Přiznávám, že podstatu Biblické zvěsti o té zásadní události celých dějin jsem tam nenašel. Spíš tam nacházím dost jiných emocí a myšlenek, které někoho mohou od bible a víry spíš odvádět. Mně v žádném případě o autorově pochopení biblické zvěsti ty obrazy nepřesvědčili, spíše o nepochopení. Navíc některé působí více jako karikatury než jako informace.

Řekněme si teď něco málo o emocích: „Emoce, jak uvádí Encyklopedie, je citové hnutí, kterému různí psychologové připisují různý význam“. Nebudu to rozvádět, stačí mi předpokládat, že se na významu tohoto slova, mi tady, pravděpodobně shodneme.

Z toho, co se o emocích můžeme dovědět z Bible, i když nepřímě, také všichni uznáme, že emoce do lidské psychiky vložil sám stvořitel a bylo to geniální, jako celé stvoření.

Bůh skrze emoce od počátku na lidi působil a dával se jim poznat, ale také vnímat krásu a dokonalost všeho stvořeného. Skrze emoce měli lidé vnímat hlavně Jeho lásku. Ale my dnes přece vnímáme, že jsou emoce kladné, ale i záporné. Na počátku tomu však tak nebylo. Stvořitel nemohl emoce nijak omezit. Emoce byli součástí dokonalého stvoření a měli stvořitelem určené místo v psychice člověka. A když bylo všechno „velmi dobré“, Stvořitel právě v dokonalé psychice člověka, nemohl něco omezovat zrovna tak jako v jeho vůli. Dal přece člověku od počátku možnost rozhodování – volby, která není součástí pudu, ale svobodné vůle, a to je výlučný atribut myslících bytostí-tedy lidí. Hospodin také věděl, že EMOCE jako veliký prostor pro ovlivňování člověka budou zneužitelné, a to se také vznikem hříchu stalo. Hospodin věděl, že satan „otec lži“ bude mistrem ve zneužívání lidských emocí a použije všechny prostředky, aby lidi získal na svoji stranu, tj. – proti Bohu. To je důvod, proč Bůh připravil svůj plán záchrany už před stvořením člověka. Ten plán klade před nás jedinou podmínku a prostředek ochrany a záchrany a tou je VÍRA.

Pro nás existuje – a stále zaznívá ta nejúžasnější biblická zpráva, že plán našeho spasení je úplně stejně geniální a dokonalý, jako plán stvoření. Bůh, Stvořitel, nás nenechává na

pospas našim emocím, které jsou hříchem poznamenány, prostřednictvím kterých nás satan dokáže zmanipulovat, aniž bychom to hned a jasně poznali. Satan je v tom opravdu mistr a dokáže nás nenápadně a trpělivě našimi emocemi ovládat a dostat nás tam, kam chce. Víte, co proti tomu dělá náš milující Nebeský Otec-Stvořitel? Nabízí a obdarovává každého kdo chce, **VÍROU**. Ano, moji draží, víra Je, - podle Bible-Boží dar. Úžasný, obdivuhodný dar. Víra není emoce, ani se na emocích nezakládá.

To satan dokonale zneužívá emoce, jako široká vrata do naší mysle a psychiky, aby tam vpašoval místo důvěry, nepokoj, neklid, skepsi a zmatek – Místo naděje – obavy, strach a černé vize budoucnosti. Místo víry, pochybnosti, nebo lhostejnost. Dnes už nato ani nepotřebuje prostředky, které jsou tam, někde venku, ve světě, mimo naše byty i sbory, dnes mu stačí, že máme doma televizi a počítače. Když to satanovi dovolíme, napumpuje do našich myslí a srdcí, přes naše emoce, co bude on chtít.

Ale-Boží nabídka víry je TRVALÁ, pro každého živého člověka. Ten dar víry není úžasný jenom proto že je jediným, co nám zaručuje záchranu pro věčnost, ale je úžasný i tím, že nám umožňuje už tady a teď být natolik spojení s Ježíšem, že se zásadně promění i naše myšlení a naše emoce a porostou ty kladné, kterými jsou podle Bible: Láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota soucit, odpuštění, štědrost, empatie, pozitivní myšlení. Porostou spolu s vírou, o které Pavel píše, že by v nás měla dorůst až k plnosti poznání Ježíše Krista, jako našeho Spasitele.

My věříme, že Bůh je láska. On na nás určitě nepůsobí skrze negativní emoce. Připouští je, ale také, nás darem víry uschopňuje a učí, abychom emoce ne jenom správně vnímali, ale i rozuměli a poznali, kdo nás těmi špatnými emocemi chce ovládat. A kdo nás těmi pozitivními emocemi chce vést. Vést k tomu, aby bylo naše srdce opravdu připravenou půdou, kde darované semínko víry zakoření a trvale poroste. Ano v Novém Zákoně je nám víra představena jako semínko zaseté do připravené půdy našeho srdce.

Předpokladem pro vzkříšení a dobrý růst víry je POKORA. Pokora je to, co Hospodin od nás očekává, jak píše Micheáš 6.8 „Človče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a **pokorně chodil se svým Bohem**“.

Takže teď už tady máme pohromadě všechny tři pojmy z názvu tohoto uvažování a přišla chvíle, abychom se podívali na bod – průsečík – ve kterém se tyto tři pojmy setkávají.

Už jsem připomenul, že žijeme v době a v prostředí, kde se satanovy povedlo a daří vést lidi k hlubokému a trvajícimu podceňování **negativních emocí, dokonce k jejich oblíbě** a ignorování jejich následků. I mi je podceňujeme, když je necháváme na sebe působit, **i tam, kde bychom se jim vyhnout mohli a měli.**

Když se dobrovolně poddáváme negativním emocím, když je necháváme na sebe působit, hlavně pak, když dobrovolně vyhledáváme to co je podněcuje, můžeme si být jisti, že náš pohled, dříve nebo později odvedou, odvrátí od Ježíše, naše víra přestane růst a posléze se ztratí v bouřlivých vlnách reality tohoto světa a my v nich začneme tonout. Jedinou konstantou, **jedinou jistotou je a zůstává Ježíšova blízkost**.

Jako pomoc a záchranu, potřebujeme víru, živou, trvale rostoucí víru, která nás působením Sv. Ducha, přivádí k lásce a poznání Ježíše Krista, našeho jediného zachránce, spasitele. Ale víra potřebuje připravenou zúrodněnou půdu našeho srdce, jinak nezakoření a neporoste tak, aby nás mohla spásně přitáhnout a připoutat k Ježíši. Bez pokory naše víra neporoste-- a mezi námi a Ježíšem zůstane stále třet naše samospravedlnost a pýcha. Mezi námi a našim bližním zůstane bez pokory jenom přetvářka a naše sobectví. Mezi námi a našimi blízkými a příbuznými bez pokory zůstanou třet naše požadavky, nároky a práva a naše ješitnost. Bez pokory nejsme

schopni odpouštět, ale ani odpuštění přijímat. Bez pokory se i uvnitř sboru, církve můžeme stát někomu překážkou na cestě k Ježíši a bez pokory si toho ani nevšimneme a neuvědomíme.

Priznejme si konečně, že se každodenně potřebujeme od Ježíše učit pokoře a děkujeme, že jeho pozvání k učení ještě stále platí. A učit nás chce ON – ten nejlepší učitel, který nám je i nejlepším příkladem.

Moji milí, chci zdůraznit, že ani víra ani pokora nejsou emoce, ani se na emocích nezakládají a nedají vypěstovat. Bůh nás stvořil s emocemi, a stále nás chce i jejich prostřednictvím vést, vychovávat a přitahovat k sobě, ale to znamená nedávat prostor špatným emocím – nenávisti, vzteku, závisti, pohrdání bližními, jejich podceňování, sobectví a píše. Někdy máme sklon považovat některé – hlavně špatné emoce za povahové rysy a tím si je lehčeji omlouvat. / „Jsem takový, mám takovou povahu – za to já nemohu“. Bez pokory zůstaneme jenom u výmluv.

Bůh nám ve své lásce, stále nabízí víru jako jedinou obranu proti všem satanovým útokům i na naše emoce. Jen Dar víry nás může přitáhnout a trvale připoutat k Ježíši, který je podle Ap. Pavla dokonavatelem naší víry a skrze Něho jediného můžeme být spaseni. A právě Ježíš je ten, který nás učí, že dar víry je jako semínko, které v připravené půdě našeho srdce poroste a přinese hojné ovoce už v našem životě. To On nás volá, abychom šli k Němu, učit se pokoře, která je pod vlivem Sv. Ducha schopna trvale zúrodnovat půdu našeho srdce, aby naše víra rostla.

V závěrečné části uvažování bych vás chtěl přivést k jednomu dobře známému příběhu z Bible, který je krásným příkladem toho průsečíku emocí, víry a pokory, který hledáme. Příběh je zaznamenán v Matoušově evangeliu a vy ho všichni dobře znáte. - Ježíš se právě dověděl o smrt Jana Křtitele a byl velice zarmoucený. Odplul na pusté místo, aby byl sám. Ježíš nežil bez emocí, evidentně ho ta správa velice zarmoutila, bylo mu smutno a potřeboval se s tím vyrovnat. Nechtěl podléhat svým emocím. Potřeboval být sám a mluvit s nebeským Otcem. Odplul na tiché místo, ale ani ve svém zármutku se od lidí neodvrátil. Zástupy se o něm dověděli a šli pěšky za ním. Když přistál u břehu, zástup tam už na něho čekal, když je uviděl, bylo mu jich líto, - pozitivní emoce, a tak šel k nim a uzdravoval všechny jejich nemocné a jak poznáme dále, nebylo jich málo. Uzdravování trvalo až do večera a učedníci byli toho svědky. Zástup zůstal a učedníci – humanisté – chtěli řešit vzniklou situaci – hlad těch lidí. “Ukončeme to, nezdržuj už ti lidi, oni mají určitě hlad – už je propust” – “At’ se můžou sami o sebe postarat” - /taky emoce/, Ježíš řekl: nemusejí odcházet, vy jim dejte jíst“! My nemáme z čeho, je tu jen pět chlebů a tři ryby“. Bezradnost i v Ježíšově blízkosti, / taky emoce/. Ani Ježíš víc neměl. Vzal co tam bylo, + Důvěru v Nebeského Otce, vzhlédl k nebi, děkoval, pak lámal. Najedlo se 5000 mužů +ženy a děti, a zbylo 12 košů zbytků – Zázrak, učedníci i Petr byli svědky. Silný zážitek. /emoce/

Ježíš pak poslal učedníky samotné na druhý břeh, rozloučil se ze zástupem a odešel na horu, aby se modlil. A učedníci, svědkové těch událostí, plní emotivních dojmů zatím s vesly v ruce bojovali s větrem a vlnami – Petr taky. Moc se jim nedařilo. Nadšené emoce se najednou změnili. Rázem zapomněli, čeho byli celí den svědky. Nastupuje únava vyčerpání strach a beznaděj, negativní emoce, a to ještě není všechno – nad ránem se k nim něco blíží – přízrak – všichni křičeli strachem. Ježíš k nim promluvil, „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se“!

Všimli jste si, že Ježíš ještě v této chvíli moře neutišil? Proč asi, to zapsáno není, ale můžeme se domnívat, že Ježíš věděl, že učedníci a možno zvláště Petr, potřebují ještě další lekce. A ta další přišla a byla to právě lekce o pokoře. Kdyby Petr v tuto chvíli

ještě neznal Ježíšovu moc, Sotva by volal, „Pane jsi-li to Ty, poruč ať přijdu k tobě po vodách!“ Znal Ježíšovu moc. Poruč mi – mně, ne nám, ne někomu jinému, ale mně, já jsem nejlepší kandidát – ať, přijdu k tobě po vodách, já, ne někdo jiný, já se chci přesvědčit. Já...

Ať chceme, nebo ne, je tam cítit Petrovu ješitnost, touhu upozornit na sebe – vyniknout. Myslím, že Petr už věřil, že Ježíš tu schopnost má, zařídít, aby on, Petr, mohl jít po vlnách. On se ale také sám považoval za nejvhodnějšího kandidáta na tuto „předváděčku“. „Já jediný jsem našel odvahu si o to říct“, Já, Já, nikdo jiný. Já jsem přece dobrý rybář, o vodě vím všechno, mám své zkušenosti a jsem si jistý, že ten pokus nejlíp zvládnou. - nebo chtěl Petr zkoušet Ježíše – proč? Snad proto, aby ti ostatní taky měli další důkaz o Ježíšově moci? Možná by se nabízeli i jiné odpovědi, ale Ježíš Petra neodmítá, nepřemlouvá, nevysvětluje, nediskutuje a řekne jenom „Pojď!“ Ježíš věděl, že Petrova víra potřebuje ještě lekci, aby nepřestala růst – a ta lekce začíná právě teď a je to nejdůležitější lekce, lekce o pokoře. A k povšimnutí je, že si o ni Petr sám, i když trochu drze řekl. A je dobré vědět, že Petr ve svém životě dostal ještě takových lekcí víc. Teď sebevědomě vystoupil z lodi a vykročil na vodu a šel, ano šel k Ježíšovi. Bylo na tom něco špatného? Podívejte se, já to dokázal, jdu po vodě a jdu k Ježíši... Jsem schopný, jsem nejlepší, já to umím. Ale najednou další emoce. O Petrovi je napsáno, že ho přepadl strach, ta voda opravdu není pevná cesta – něco se děje, strach. něco je jinak, než by mělo být je tu obava o život, úzkost, děs. Petr najednou ví, že to sám nezvládne že bez Ježíšovi pomoci je ztracený, **ale teď to už musí před všemi přiznat** – Vždyť už se topí. Sotva stihl zakřičet, řekli bychom: na poslední chvíli: „**Pane zachraň mne!**“. Ježíš byl blízko, ale jako by čekal právě až do té poslední chvíle, jestli už Petr pochopil že to sám nezvládne a jestli to přizná. Pak Ježíš vztáhl ruku, uchopil ho a řekl: Ty malověrný, proč si pochyboval? Jako by se ho Ježíš chtěl zeptat: Petře, copak si zapomněl, co si se mnou v posledních dnech prožil, jak se projevila moje moc, ty jsi zapomněl? Když vstoupili na loď, vítr se utiší. Všimli jste si, že až když vstoupili do lodě, se vítr utiší! Možná i proto, aby si i ostatní – abychom si i my uvědomili, jak blízko a jak hrozná a proměnlivá je nebezpečí, které na nás číhá. Jak krátká a jak děsivá může být chvíle rozhodnutí pro toho, kdo zapomíná na Ježíše a jeho nabídku záchrany. Jsem přesvědčen, že nám Ježíš dostatečně často i v dnešní době ukazuje svoji moc a svůj zájem o nás. Moc si přeji, aby se to, co můžeme o Jeho moci vědět, poznávat a prožívat i my dnes, aby se to nedotýkalo jenom našich emocí, ale abychom s pokorou toužili po rostoucí víře, kteřá jediná nás může spásně přitáhnout k Ježíši.

Vždyť stačí zavolat: „Pane, zachraň mne“. Ježíš totiž vztáhl ruku a zachránil Petra, i když ho nazval „malověrným“, pro jeho pochybnosti. A ostatní učedníci? Viděli to a jejich víra také vyrostla: „Jistě jsi Boží syn“!!

Když chceme –a toužíme, aby naše víra rostla, poslechněme Ježíšovu výzvu, která je tou Jeho vztaženou rukou i pro nás dnes:“ Mat 11,29;

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mně, nebo jsem tichý a pokorného srdce, a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“

PANE JEŽÍŠI, Ty víš, v čem se topíme, prosíme, dej ať to taky poznáme a přiznáme. Ano, my tě potřebujeme. „Pane, zachraň nás!!!“

Amen

